

Zaak T-31/89
(summiere publikatie)

M. P. Sabbatucci
tegen
Europees Parlement

„Ambtenaar — Invaliditeitspercentage”

Samenvatting van het arrest

1. *Ambtenaren — Sociale zekerheid — Verzekering tegen ongevallen en beroepsziekten — Medisch deskundigenonderzoek — Niet-contradictoire procedure — Geen mededeling van medisch rapport aan belanghebbende vóór kennisgeving van besluit van administratie — Geen vormgebrek — Inaanmerkingneming van eerdere medische rapporten — Beoordelingsbevoegdheid van medische commissie*
(Ambtenarenstatuut, artikel 73; Regeling voor verzekering tegen ongevallen en beroepsziekten, artikel 23)
2. *Ambtenaren — Sociale zekerheid — Verzekering tegen ongevallen en beroepsziekten — Medisch deskundigenonderzoek — Weigering van een der leden van medische commissie het rapport te ondertekenen — Geen vormgebrek — Voorwaarden*
(Ambtenarenstatuut, artikel 73)
3. *Ambtenaren — Sociale zekerheid — Verzekering tegen ongevallen en beroepsziekten — Medisch deskundigenonderzoek — Samenstelling van medische commissie — Aanwijzing door gemeenschapsinstelling van door verzekeraar van instelling erkend arts — Toelaatbaarheid — Voorwaarden*
(Ambtenarenstatuut, artikel 73)

4. *Ambtenaren — Sociale zekerheid — Verzekering tegen ongevallen en beroepsziekten — Medisch deskundigenonderzoek — Rechterlijke toetsing — Grenzen*
(*Ambtenarenstatuut, artikel 73; Regeling voor verzekering tegen ongevallen en beroepsziekten, artikel 28*)

1. De inschakeling van de medische commissie bedoeld in artikel 23 van de Regeling voor de verzekering van de ambtenaren tegen ongevallen en beroepsziekten, strekt er niet toe, een contradictoire procedure in te richten, doch om door die medische commissie medische vaststellingen te laten doen.

Dat een ambtenaar geen gelegenheid heeft gehad om persoonlijk door die commissie of door het tot aanstelling bevoegd gezag te worden gehoord, is dus niet van belang. Het feit dat de belanghebbende het rapport van de medische commissie eerst ontvangt op het moment waarop de besluiten van de instelling inzake de gevolgen van de hem overkomen ongevallen en het percentage van zijn blijvende gedeeltelijke invaliditeit hem ter kennis worden gebracht, vormt derhalve op zich geen vormgebrek dat tot nietigverklaring van die besluiten zou kunnen leiden.

Voorts staat het aan de medische commissie te besluiten, in hoeverre eerdere medische rapporten in aanmerking moeten worden genomen (zie arrest van 19 januari 1988, zaak 2/87, Biedermann, Jurispr. 1988, blz. 143).

2. Er is geen sprake van een vormgebrek wanneer een van de leden van de medi-

sche commissie heeft geweigerd het medisch rapport te ondertekenen (zie arrest van 10 december 1987, zaak 277/84, Jänsch, Jurispr. 1987, blz. 4923), mits vaststaat dat het lid dat niet heeft ondertekend, in de gelegenheid is geweest zijn opvatting tegenover de twee andere leden uiteen te zetten.

3. Het feit dat de door de instelling als lid van de medische commissie aangewezen arts ook door de verzekeraar van die instelling is erkend, kan de ambtenaar in geen enkel opzicht schaden (zie arresten van 14 juli 1981, zaak 186/80, Suss, Jurispr. 1981, blz. 2041, en 19 januari 1988, zaak 2/87, Biedermann, Jurispr. 1988, blz. 143), voor zover de medische commissie in staat is volledig onafhankelijk en objectief te werken. Waar het dus op aankomt, is dat de door de instelling aangewezen arts de nodige onafhankelijkheid bezit, opdat zijn objectiviteit niet in twijfel kan worden getrokken.

4. Het Gerecht heeft zich niet uit te spreken over de door de medische commissie gegeven beoordeling, tenzij een begrijpelijke samenhang ontbreekt tussen de in het rapport vermelde medische vaststellingen en de conclusies waartoe het rapport komt (zie arresten van 26 januari 1984, zaak 189/82, Seiler, Jurispr. 1984, blz. 229, en 10 december 1987, zaak 277/84, Jänsch, Jurispr. 1987, blz. 4923).